

Et medlem av kirken fra Oslo kom til Stjørdal i 1855 og etter det var det tre søstre som kontaktet kirken i Oslo og ba om å få misjonærer til byen. Høsten 1856 kom først dansken CCN Dorius hit og senere på året kom eldstene Poulsen og Pedersen oppover. Eldste Pedersen ble fengslet lørdag 14 november 1857, og eldste Poulsen innkalte til stiftelsesmøte. De hellige møttes så hjemme hos søster Oline Christensen i Trondheim. Der ble Trondheim gren av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige stiftet søndag 15 november 1857. Misjonæreldeste Frederik G. S, Lyngberg ble oppholdt som grenspresident, og Ole Hansen og **Ingebrigt Olsen Krogstad** ble ordinert til

lærere. Trondheim ble opprettet med to distrikt, nord og sør (Kalt A og B).

Ingebrigt Olsen Krogstad ble innsatt som presiderende lærer i distrikt B som omfattet områder sør for Trondheim (Orkdalen, Børsa og Skaun). Han var da blitt døpt bare 23 dager tidligere.

Ingebrigt bodde på gården Krogstad Nerigården i Skaun. På nabogården som het Oppigården bodde det flere søstre, og Ingebrigt hadde forelsket seg i naboenta Anne Sivertsdatter fra Krogstad som var året yngre enn ham. Han var nå 23 og hun var 22. Han var ivrig etter å fortelle henne om den nye religionen som han hadde omfavnet. Anne lyttet til misjonærene, og lot seg døpe.

Da ble Sivert Krogstad, far til Anne, rasende. Han hørte til statskirken og var selv ganske religiøs. Vi kjenner ikke til om det oppsto munnhuggeri, men Sivert kastet Anne ut hjemmefra og gjorde henne arveløs. Dette hadde kanskje ikke vært så tragisk, for Ingebrigt var mer enn klar til å gifte seg med kjæresten sin som hadde omfavnet hans nye tro. Men så enkelt skulle det ikke bli.

Presten på stedet nektet å vie dem når de ikke var medlemmer av statskirken (og effektivt hedninger i hans øyne). Dette var ikke et absolutt hinder, men det visste ikke paret. Tre år tidligere var det kommet en forordning som sikret

borgerlig vigsel gjennom fylkesmannen, men i Skaun var ikke denne muligheten kunngjort, og Ingebrigt og Anne var derfor i praksis forhindret fra å gifte seg når presten nektet å vie dem som ikke tilhørte statskirken (et forbehold de påberoper seg i dag også).

Det unge paret (som ikke tok kyskhetsløfter så lettvint som mange gjør i dag) begynte dermed å planlegge emigrasjon til Utah. Det kom en del hindringer i veien. Ingebrigt ble arrestert flere ganger for ulovlig religionsutøvelse, og bøtelagt i flere omganger. Til slutt solgte han gården, og for pengene kjøpte han billetter til Utah for både Anne og seg selv. De skulle reise til hovedstaden (København), ta båt til England og reise (med seilskip, 6 – 8 ukers sjøreise) til Chicago, og der bli med vogntog (han bestilte hester og kyr, mat og fôr til reisen) og våren 1866 emigrerte de sammen. Alt så rosenrødt ut inntil de kom til Chicago. Der ble Ingebrigt sparket i hjel av en hest.

I åtte år (fra 1858 til 1866) hadde de to betydd alt for hverandre og ønsket å gifte seg. Trolig hadde de bygget alt håp og alle drømmer rundt hverandre. Nå sto Anne alene tilbake.

Det er et bevis på hvor sterkt vitnesbyrdet hennes var at hun fortsatte med emigrasjonen og kom fram til Salt Lake. Der fikk hun seg arbeid på kirkens hovedkvarter som sekretær for en av apostlene. To år senere (1888) giftet hun seg med en dansk immigrant (Anders Christensen) og fikk etter hvert ni barn med ham. Et av oldebarna (Jake Garn) ble først ordfører i Salt Lake City, så senator for Utah, og den første sivilisten i verdensrommet da han var med Discovery - ekspedisjonen i 1985. Han har to ganger tatt med seg familie tilbake til Skaun for å se hvor hans oldemor kom fra.

Anne Rasmussen Sivertsdatter Krogstad

Female19 April 1835 – 30 March 1916 •KWJ8-V43

Ingebrigt

Ingebrigt Olsen Krogstad

17 Jun 1834

Ole Mikkelsen

Mother's Name **Karie Olsdatter Krogstad**

Baptism 5 Jul 1834

**Børsa kirke, Skaun Prestegjeld,
Sør-Trøndelag, Norge**

Event Place

La meg følge min stjerne, la meg velge min vei
For min lykke i livet styres ikke av deg
Jeg må velge min skjebne, jeg må vandre min egen vei

Du har gjort dine valg, det fungerer for deg
Men det liv du har skapt passer ikke for meg
Mine drømmer og mål leder meg til et annet sted
Jeg har funnet en skatt som har ledet meg bort
Fra det trygge og trauste valget dere har gjort
Noe jeg tror er bedre enn livet du kjemper med

La meg følge min stjerne, la meg velge min vei
For min lykke i livet styres ikke av deg

Jeg må velge min skjebne, jeg må vandre min egen vei

Du tilbyr meg trygghet i samfunnets favn
Og ber meg forlate hans hellige navn
Et liv uten slekt vil for all tid bli et savn
Men valget er klart, jeg har funnet min havn